

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoPr/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415203778
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8415203778.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Filakovského a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobcu: M. G. U., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho vo J. č. XXX, právne zastúpeného Mgr. Marošom Ježíkom, advokátom so sídlom v Poprade na ulici Mnoheľovej č. 17, proti žalovanému: A. J., so sídlom vo J. č. XXX, právne zastúpenému Sýkora - advokátska kancelária, s.r.o so sídlom v Košiciach na ulici Zoborskej č. 13, o zaplatenie sumy 3.426,70 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok zo dňa 17.7.2017 č. k. 10Cpr 5/2015-43 takto

rozhodol:

P o t v r d u j e uznesenie vo výroku o trovách konania.

Žalobcovi sa n e p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Prvoinštančný súd napadnutým uznesením konanie zastavil a náhradu trov konania stranám sporu nepriznal. Žalobcovi vrátil súdny poplatok vo výške 198,80 eur.
2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že uznesením zo dňa 29.11.2016 č. k. 10Cpr 5/2015-41 bolo konanie podľa ust. § 163 CSP prerušené z dôvodu zhodného návrhu strán na prerušenie konania. Zároveň boli strany poučené, že v konaní sa bude pokračovať na návrh ktorejkoľvek strany, a ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, konanie sa zastaví (§ 163 ods. 2 CSP). Uznesenie o prerušení konania nadobudlo právoplatnosť dňa 12.12.2016. Lehota 6 mesiacov na podanie návrhu na pokračovanie v konaní tak uplynula dňom 12.6.2017. Návrh na pokračovanie v konaní do 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania žalobcom ani žalovaným podaný nebol. S prihliadnutím na uvedené, súd prvej inštancie podľa ust. § 163 ods. 2 CSP konanie zastavil.
3. O trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 a ods. 2 CSP. Zastavenie konania procesne zavinil tak žalobca, ako aj žalovaný tým, že nepodali návrh na pokračovanie v konaní, pričom miera ich zavinenia na zastavení konania je úplne rovnaká. Vzhľadom na rovnaké obojstranné zavinenie na zastavení konania, ktorému tak žalobca, ako i žalovaný mohli jednoducho predísť podaním návrhu na pokračovanie v konaní kedykoľvek v rámci zákonom stanovenej lehoty, musia si tak žalobca ako i žalovaný svoje trovy konania znášať a hradiť sami.
4. Proti tomuto uzneseniu, a to konkrétne proti výroku o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol uznesenie vo výroku o trovách konania zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Alternatívne požadoval rozhodnutie zmeniť tak, aby žalovanému bol priznaný nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Ako dôvod uviedol, že rozhodnutie o trovách je nesprávne, neodôvodnené, nespravodlivé, nezohľadňujúce všetky okolnosti prípadu, založené na nesprávnych skutkových zisteniach a na nesprávnom právnom posúdení veci. Z dôvodovej správy k novoprijatej úprave Civilného sporového poriadku vyplýva, že zhodné navrhnutie prerušenia konania je možné charakterizovať ako procesnú pasivitu predovšetkým na strane žalobcu, ktorý má mať v prvom rade záujem na pokračovaní v konaní. Zákonodarca preniesol novoprijatou úpravou Civilného

sporového poriadku povinnosť bdelosti práve na stranu žalobcu, nakoľko je možné predpokladať, že žalovaný nebude mať záujem na pokračovaní v spore, v ktorom vystupuje ako pasívne legitimovaný a zastavenie konania z dôvodu nepodania návrhu na pokračovanie v konaní je v jeho prospech a de facto znamená jeho úspech v konaní, keďže sa žalobca nedomohol požadovaného nároku. Práve omisívne správanie žalobcu svedčí o tom, že nárok žalobcu zjavne nebol dôvodný. Zároveň nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní žalovaným nie je možné charakterizovať ako pasivitu v spore, keďže práve zastavením konania je možné predpokladať vo vzťahu k žalobcovi nižšiu celkovú hodnotu trov konania, ktoré by bol povinný žalobca nahradiť v prípade skončenia súdneho sporu rozsudkom vo veci samej, a to zamietnutím žaloby žalobcu. Práve to, že žalobca nepodal návrh na pokračovanie v konaní včas svedčí o tom, že žalobca si bol vedomý svojho bezúspešného bránenia práva v tomto konaní, pričom návrh na pokračovanie v konaní nepodal vedome dúfajúc v nepriznanie náhrady trov konania žiadnemu z účastníkov konania. Žalobca nielenže sa domáhal v tomto konaní právneho nároku, na ktorý nemá nárok, ale aj zneužil právo, a to vedomým opomenutím podania návrhu na pokračovanie v konaní, pričom nepriznanie náhrady trov konania žalovanému je minimálne nespravodlivé a v rozpore s dobrými mravmi. Súčasná právna úprava umožňuje nepriznanie náhrady trov konania žiadnemu z účastníkov konania iba v prípade dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 CSP, t.j. iba výnimočne. V danej veci sa však zjavne nejedná o takýto výnimočný prípad.

5. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal uznesenie v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

6. Pri rozhodovaní o trovách sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

7. V súvislosti s odvolacími námietkami je potrebné poukázať na skutočnosť, podľa ktorej k prerušeniu konania uznesením zo dňa 29.11.2016 č. k. 10Cpr 5/2015-41 došlo na základe zhodného návrhu strán v zmysle ust. § 163 CSP. Uvedené ustanovenie upravuje ďalší prípad obligatórneho, teda povinného prerušenia konania, a to v prípade, ak strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania. Sankciou za pasivitu strán v prebehajúcom spore je povinné prerušenie konania minimálne na 3 mesiace. Rovnako z tohto ustanovenia vyplýva v prípade pasivity strán sporu, teda nie len žalobcu, ale i žalovaného následok spočívajúci v zastavení konania za predpokladu nepodania návrhu na pokračovanie v konaní do 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania.

8. V prejednávanej veci obe strany navrhli prerušenie konania a následne ani jedna z nich nenavrhol v konaní pokračovať, v dôsledku čoho muselo byť konanie v súlade s ust. § 163 CSP zastavené. Na tomto zastavení konania sa rovnakou mierou podieľali obe strany sporu, v dôsledku čoho súd prvej inštancie správne postupoval, ak žalobcovi a žalovanému podľa ust. § 256 ods. 1 CSP náhradu trov konania nepriznal vzhľadom na obojstranný nezáujem žalobcu a žalovaného na ďalšom pokračovaní v konaní.

9. Odvolací súd preto postupom vyplývajúcim z ust. § 387 CSP uznesenie vo výroku o trovách konania ako vecne správne potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodoval v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi v tomto štádiu konania žiadne trovy nevznikli.

11. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).